

Εικόνες και ιστορίες. Ο κινηματογράφος δεν είναι μόνο και τόσο εικόνες, είναι ιστορίες. Πραγματικές ή και φανταστικές ιστορίες, μιας άθλιας εποχής ή σύγχρονες, που εμπνέουν τους κινηματογραφιστές να τις αναπλάσουν και να τις αφηγηθούν με τις ταινίες τους. Όπως οι καινούργιες ταινίες που προβάλλονται αυτό το μήνα στις αίθουσες του ΟΛΥΜΠΙΟΝ, παρουσιάζοντας μια ποικιλία θεμάτων, με διαφορετικούς ήρωες σε διαφορετικά περιβάλλοντα, που το καθένα απαιτεί μια διαφορετική τεχνική και σκηνοθετική προσέγγιση. Όπως η ταινία *Ο Παράδεισος είναι μακριά* του Τοντ Χέινς, με την Τζουλιάν Μουρ και τον Ντένις Κουέντ, που μας επιστρέφει στην μπομπόν δεκαετία του '50 στις ΗΠΑ, χρησιμοποιώντας τους κώδικες του κλασικού αμερικανικού μελοδράματος για τους ανατρέψει και να απομυθοποιήσει τον πολύχρωμο, εξιδανικευμένο αληθινό τεχνητό παράδεισο οικογενειακής ευτυχίας εκείνης της εποχής. Όπως η επικών διαστάσεων ταινία *Οι συμμορίες της Νέας Υόρκης* του Μάρτιν Σκορσέζε με τον Ντάνιελ Ντέι Λιούις που αναπλάθει μια άγνωστη όψη της Νέας Υόρκης του 19ου αιώνα, με κεντρικό ήρωα έναν μουστακαλή κρεοπώλη, νταή και άσο στο ρίξιμο των μαχαιριών. Όπως η ιστορικής μνήμης ταινία *Αραράτ* του Ατόμ Εγκογιάν με τον Σαρλ Αζναβούρ που αναφέρεται στη γενοκτονία των Αρμενίων το 1915 και που, με όχημα τη δημιουργία μιας «ταινίας-μέσα στην ταινία», καταφέρνει να διατηρήσει ανοικτό ένα διάλογο ανάμεσα στο παρελθόν και το παρόν. Όπως η σοκαριστική ταινία *Κεν Παρκ* των Λάρι Κλάρκ και Εντ Λάχμαν που απογυμνώνει από κάθε πρόσχημα τη ζωή μιας παρέας σύγχρονων εφήβων και των «τρελαμένων» γονιών τους. Όπως η βραβευμένη με Χρυσή Άρκτο γερμανική ταινία *Halbe Treppe* που, χωρίς σενάριο, με αυτοσχεδιασμούς στις ερμηνείες και ψηφιακή κάμερα, αφηγείται τα αυθόρμητα σκιρτήματα αντίδρασης δύο ζευγαριών στη ρουτίνα της ζωής τους. Κι όπως έλεγε πρόσφατα, εδώ στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, ο Εντ Λάχμαν: όλοι μπορούμε πια, με τη σύγχρονη τεχνολογία, να φτιάξουμε εικόνες, μετράει όμως το πώς λέμε τις ιστορίες. Καλή χρονιά.

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2003 ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 125
RENAULT

ΓΙΑ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΜΗΝΑ

2 Τα σχολεία πάνε σινεμά: προβολές ταινιών σε εκπαιδευτικά προγράμματα

3 Οι Κυριακάτικες παιδικές προβολές και *From Hell* και *Memento* στις Σαββατιανές μεταμεσονύχτιες

4 Σε πρώτη προβολή: *Ken Park*, *Οι συμμορίες της Νέας Υόρκης*, *Αραράτ* και *Halbe Treppe* τον Ιανουάριο στο Ολύμπιον

5 Σε πρώτη προβολή: *Ο Παράδεισος είναι μακριά* και *Julianne Moore*, το πρόσωπο του μήνα

6 Γυναίκες, ένας ανθισμένος κήπος στις **Εικόνες και Ιστορίες** και **CineNews** απ' όλον τον κόσμο

7 Από το Σάνταν... στο Ρότερνταμ στα **Φεστιβάλ του κόσμου**

τα σχολεία πάνε σινεμά

Από τον Νοέμβριο μέχρι τον Μάιο, κάθε πρωί από τη Δευτέρα έως και την Παρασκευή στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT και στην αίθουσα ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ.

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης συνεχίζει το πρόγραμμα προβολών για μαθητές των σχολείων της α/βαθμιας και β/βαθμιας εκπαίδευσης με ταινίες εγκεκριμένες από την επιτροπή Θεαμάτων της Εκπαιδευτικής Διεύθυνσης. Η επιλογή των ταινιών καλύπτει τις ηλικιακές διαβαθμίσεις και έγινε με κριτήριο το περιεχόμενο και την αισθητική τους και είναι οι εξής:

Ταινίες κινουμένων σχεδίων (μεταγλωτισμένες, κανονικής διάρκειας)

- **Φαντασία 2000:** Μία ταινία σταθμός στην ιστορία του κινουμένου σχεδίου, ένας αριστουργηματικός συνδυασμός των εικόνων και της μουσικής που συναρπάζει κάθε θεατή.
- **Πάτερ Παν - Επιστροφή στη χώρα του Ποτέ:** Η κλασική ιστορία του Πάτερ Παν, ένα έξοχα σχεδιασμένο παραμύθι.
- **Χαμένη Ατλαντίδα:** Η αναζήτηση της χαμένης Ατλαντίδας σε μια περιπέτεια που αποδίδεται από τα καρτούν της Ντίανεϊ.

Ντοκιμαντέρ

• Ταξιδιάρικα Πουλιά

Σκηνοθεσία: Ζακ Περέν, γαλλικής παραγωγής 2000 Διάρκεια: 90'. Οικολογικού περιεχομένου, μια ταινία η ο-

ποία ολοκληρώθηκε μετά από δύο χρόνια προετοιμασίας και τρία χρόνια γυρισμάτων. Πέντε ομάδες κινηματογραφιστών που μετακινούνταν από το Βόρειο Πόλο μέχρι τις ερήμους της Αφρικής, από τις τούνδρες της Σιβηρίας μέχρι την Αυστραλία, από τον κόλπο του Μεξικού μέχρι την Ανταρκτική, χρησιμοποίησαν κάθε πιθανό μέσο εναέριας μεταφοράς (ανεμόπτερο, τηλεκατευθυνόμενο ανεμόπτερο, επανδρωμένο ελικόπτερο, ιπτάμενο αετό, αερόστατο προσδεμένο στο έδαφος) και μεθόδους καταγραφής ανεπτυγμένης τεχνολογίας για να καταγράψουν τις πτήσεις των φτερωτών πρωταγωνιστών και να συλλάβουν στιγμές της καθημερινής τους ζωής στο έδαφος. Παρουσιάζοντας τη φυσική ζωή και το φυσικό περιβάλλον, η ταινία βοηθά στην καλλιέργεια της οικολογικής συνείδησης των θεατών.

• Ημερολόγια Καταστρώματος - Γιώργος Σεφέρης

Σενάριο - σκηνοθεσία Σ. Χαλαραμπόπουλος, ελληνικής παραγωγής 2001. Διάρκεια 70'.

Στην ταινία αυτή ο σκηνοθέτης εξελίσσει τη σχολική μαθητεία μας στο έργο του Γ. Σεφέρη ξεδιπλώνοντας μέσα από ιστορίες και ποιητικούς στίχους την προσωπικότητα του ποιητή. Περιγράφει τις περιπλανήσεις ενός ταξιδιώτη στους τόπους που κινήθηκε ο Σεφέρης, στα κείμενα, στις μουσικές, στις ταινίες που τον επηρέασαν. Παρουσιάζει τις διαδοχικές επιστροφές, τις εμπειρίες που συσσωρεύονται πριν μεταγραφούν στη γλώσσα της ποίησης. Και μας εξοικειώνει με τη μακρόχρονη και εξαιρετικά επίπονη οδύσεια της δημιουργίας του στοχαστή, του χειροτέχνη της γραφής, του ποιητή Γ. Σεφέρη. Η αφήγηση του Δ. Καταλειφού και η μουσική του Ν. Κυπουργού συμβάλλουν στην κατανόηση της διαδικασίας που καταλήγει στην συγκίνηση της ποίησης περνώντας από τη σκέψη.

• Αγέλαστος Πέτρα

Σενάριο - σκηνοθεσία Φίλιππος Κουτσαφτής, ελληνικής παραγωγής 2001. Διάρκεια 87'.

Ο Φίλιππος Κουτσαφτής καταθέτει την ποιητική και γνωστική μαρτυρία του για την Ελευσίνα, συνθέτοντας εικόνες, σκέψεις και αφηγήσεις που αποθησαύριζε μια ολόκληρη δεκαετία. Αποκαλύπτοντας τα κτερίσματα της αρχαιότητας στη σύγχρονη καθημερινή ζωή, συνδέει διαχρονικά το παρελθόν με το παρόν και θλίβεται από τις επιπτώσεις της βιομηχανικής ανάπτυξης στο περιβάλλον και τις αρχαιότητες. Η σεμνότητα και το ήθος του δημιουργού κάνουν την Αγέλαστο Πέτρα ένα ντοκιμαντέρ υψηλής συναισθηματικής και αισθητικής δραστηριότητας.

Ταινίες μυθοπλασίας

• Μπίλι Έλιοτ, γεννημένος χορευτής

Σκηνοθεσία Στίβεν Ντάλντρι, παραγωγή Μεγ. Βρετανία, 2000. Διάρκεια 111'. Κατά τη διάρκεια μιας απεργίας στο Ντάραμ, οι ομάδες των ανθρακωρύχων απεργών, των απεργοσπαστών και των αστυνομικών δημιουργούν ένα κλίμα κάθε άλλο

παρά ήσυχο. Ανάμεσα στους πιο μαχητικούς απεργούς είναι ο Τόνι, ο οποίος ωθεί τον 11χρονο γιό του Μπίλι να κάνει μαθήματα μποξ. Οι επιδόσεις του Μπίλι όμως σ' αυτό το βίαιο σπορ είναι απογοητευτικές αφού η φυσική του κλίση, το ταλέντο του, είναι στην τέχνη του χορού. Παρά τις δυσκολίες κατορθώνει να λάβει μέρος σε διαγωνισμό υποτρόφων της Βασιλικής Ακαδημίας Μπαλέτου. Το θέμα του επαγγελματικού προσανατολισμού των εφήβων παρουσιάζεται στην ταινία αυτή με τρόπο ρεαλιστικό, υπενθυμίζοντας αξίες όπως η γονική αυτοθυσία και η αγάπη.

• Ένα χελιδόνι έφερε την άνοιξη

Σκηνοθεσία Κριστιάν Καριόν, γαλλική παραγωγή 2001. Διάρκεια 90'. Η Σαντρίν είναι τριάντα χρόνων, ζει στο Παρίσι κι εργάζεται σε μια εταιρεία υπολογιστών. Η καθημερινότητα της γαλλικής πρωτεύουσας την έχει κουράσει και αποφασίζει να αποδράσει για να ασχοληθεί με τη γεωργία. Στα βουνά της νοτιού Γαλλίας αγοράζει τη φάρμα του ηλικιωμένου και ιδιότροπου Αντριέν. Μια ταινία απλή όπως η ζωή, αστεία και συγκινητική όπως οι δύο πρωταγωνιστές της. Ο Καριόν παρατηρεί με απέραντη τρυφερότητα και οξυτάτη παρατηρητικότητα τη ζωή της υπαίθρου.

Επικοινωνήστε μαζί μας στα τηλέφωνα 2310 378636 και 2310 378622 (κυρία Αγγελική Παπαποστόλου, κυρία Μαρία Τζιώρα) για δηλώσεις συμμετοχής.

Studio ΞΕΝΤΡΟΠΙΑ &

ΟΚΛΑΧΟΜΑ UNIVERSITY FILM & VIDEO STUDIOS

ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ
ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΙ
ΗΘΟΠΟΙΟΙ
ΟΠΕΡΑΤΕΡ
ΜΟΝΤΕΡ

ΣΠΟΥΔΕΣ

Διευθυντής ο σκηνοθέτης
των βραβευμένων ταινιών "Μπιζνες στα
Βαλκάνια", "Ο Παράδεισος Ανοίγει
με Αντικείμενο" και 10 θεατρικών έργων

Βασίλης Μπουντιούρης

Studio ΞΕΝΤΡΟΠΙΑ 4 ΧΡΟΝΙΑ 14 ΒΡΑΒΕΙΑ

Π.Π. ΓΕΡΜΑΝΟΥ 18, τηλ 2310 222694 / studioen@panafonet.gr

ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 125 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2003

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΛΙΤΣΗΣ, ΘΩΜΑΣ ΑΙΝΑΡΑΣ,

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΓΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

Πλ. Αριστοτέλους 10, 546 23 Θεσσαλονίκη

Τηλ.: 2310 378 400

e-mail: info@filmfestival.gr

www.filmfestival.gr

EUROPA CINEMAS

Για παρατηρήσεις, σχόλια, ιδέες, προτάσεις για το Φεστιβάλ Κινηματογράφου και το Πρώτο Πλάνο, στείλτε το mail σας στη διεύθυνση
newslist@filmfestival.gr

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT - ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΟΒΟΛΗΣ

ΑΠΛΟ: 6,50€ • CINEKARTAF: 5€

ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ - ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΑ

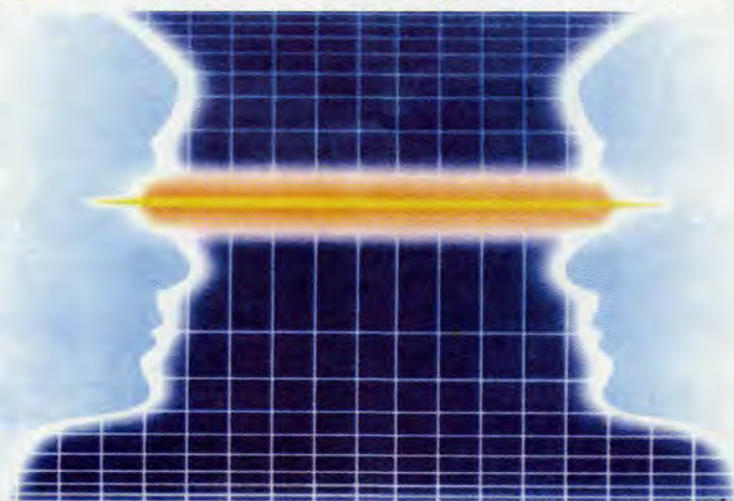
ΑΠΛΟ: 5€ • CINEKARTAF: 4€

ΜΕΤΑΜΕΣΟΝΥΧΤΙΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

5€ • CINEKARTAF: 4€

Για πληροφορίες σχετικά με το πρόγραμμα και επιβεβαίωση της ημέρας και ώρας προβολής των ταινιών, τηλεφωνείτε στο 2310 378 404.

Εμείς σας κοιτάμε στα μάτια

Η ζεστή και ανθρώπινη σχέση με τους πελάτες μας, η υψηλή κατάρτιση των στελεχών μας, η συνέπεια στις οικονομικές υποχρεώσεις μας, κάνουν την επιτυχία μας...

αναπόφευκτη

INTERLIFE

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΠΕΛΑΤΗ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

INTERLIFE 14ο χλμ. Ε.Ο. Θεσσαλονίκης - Πολύγυρου, Τ.Κ. 57001, Θέρμη, Τ.Θ. 218, Θεσσαλονίκη
τηλ. κέντρο: 2310 499000, fax: 2310 499099, site: www.interlife.gr, e-mail: interlif@interlife.gr

Περιφερειακές Διευθύνσεις

Αθήνα: Συγγρού 155, Τ.Κ. 171 21, τηλ.: 210 9334994, fax: 210 9334773

Ρόδος: Α. Μαρίας & Λεμεσσού 43, Τ.Κ. 85100, τηλ.: 22410 29800, fax: 22410 31200

παιδικές προβολές Σινεάκ

κάθε Κυριακή στις 12:00
στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT

Φαντασία 2000

Το όνειρο του Γουόλτ Ντίσνεϊ να δημιουργήσει ένα "φίλμ-κονσέρτο" με διαρκώς εναλλασσόμενο μουσικό ρεπερτόριο ζωντανεύει ξανά με το υπερθέαμα κινουμένων σχεδίων Fantasia 2000. Η ταινία εισάγει επτά νέες θεαματικές σεκάνς με αριστουργηματική μουσική, δίνοντας έμφαση στον "Μαθητευόμενο Μάγο", μια σεκάνς-σταθμός για τη γένεση της κλασικής ταινίας του 1940. Εννιά δημιουργικά χρόνια και το ταλέντο μιας νέας γενιάς ειδικών στο χώρο των κινουμένων σχεδίων χρειάστηκαν προκειμένου οι θεατές σήμερα να είναι σε θέση να απολαμβάνουν τη "Fantasia 2000", ένα ταξίδι στη φαντασία μέσα από απίστευτες εικόνες, υπέροχη κλασική μουσική και με την πολύτιμη συνδρομή της σύγχρονης τεχνολογίας.

Κυριακή 5 Ιανουαρίου, ώρα 12:00

Τα 102 σκυλιά της Δαλματίας

Τα πλέον δημοφιλή σκυλάκια της Δαλματίας επιστρέφουν και πάλι ολοζώντανα και συν ένα αυτή τη φορά, σύνολο 102, αν και οι βούλες του τελευταίου είναι φτιαχτές. Αφορμή η επιστροφή από τη φυλακή της πιο διάσημης κακιάς του κόσμου, της Κρουέλα ντε Βιλ, που μετά την επιτυχημένη πειραματική θεραπεία του δόκτωρα Παβλόφ, απαλλάσσεται από τη διεστραμμένη της εμμονή για γούνες και μάλιστα δαλματικές. Βγαίνοντας θεραπευμένη γίνεται προστάτης άγγελος των σκυλιών και

διάσημη ως παράδειγμα σε όλον τον κόσμο. Όσοπου η συνάντηση με έναν παράξενο τύπο από το παρελθόν της θα ξυπνήσει μέσα της το παλιό ένστικτο και η περιπέτεια καταδίωξης των μικρών σκυλιών με τις μαύρες βούλες θα ξαναρχίσει. Η Γκλεν Κλόουζ και μαζί της ο Ζεράρ Ντεπαρτιέ σ' ένα αναπόφευκτο σίκουελ μετά την επιτυχία της πρώτης ταινίας και της ίδιας προσωπικά στο ρόλο της Κρουέλα, που ξεπέρασε ακόμα και την εκδοχή των κινουμένων σχεδίων.

Κυριακή 12 Ιανουαρίου, ώρα 12:00

Σρεκ

Ο Σρεκ είναι ένα αξιολάτρευτο τέρας, κάτι μεταξύ δράκου και ανθρώπου που ζει στον πολυαγαπημένο του βάλτο. Αναλαμβάνει να φέρει τη μαγεμένη πριγκίπισσα Φιόνα στο λόρδο Φάρκουαντ που θέλει να την παντρευτεί, με τη βοήθεια ενός πολυλογά γαϊδάρου. Για καλή του τύχη η δράκαινα που φυλάει τη Φιόνα θα ερωτευθεί το γάιδαρο αλλά όταν ο λόρδος Φάρκουαντ ανακαλύψει ότι η Φιόνα μεταμορφώνεται σε τέρας θα χρειαστεί η αγάπη του Σρεκ για να τη σώσει, να την κάνει όμοιά του και εντέλει να την παντρευτεί. Μια σουρεαλιστική περιπέτεια με συνεχείς κωμικές

ανατροπές πάνω στα στερεότυπα γνωστών μύθων και παραμυθιών που ζωτάνεψαν σε κλασικά καρτούν.

Κυριακή 19 Ιανουαρίου, ώρα 12:00

Η χαμένη Ατλαντίδα

Ο Μάιλο Θατς, ένας άπειρος χαρτογράφος, γλωσσολόγος και λάτρης της περιπέτειας, ονειρεύεται να ολοκληρώσει την έρευνα που είχε ξεκινήσει ο παππούς του, ένας διάσημος ερευνητής, πάνω στο μυστήριο της θρυλικής Ατλαντίδας. Όταν ανακαλύπτει νέα στοιχεία αποφασίζει μαζί με έναν εκκεντρικό δισεκατομμυριούχο

κα χρηματοδότη της αποστολής να ανακαλύψει τη χαμένη Ατλαντίδα. Ο Μάιλο οδηγεί τον καπετάνιο Ρουρκ και την ειδικά εξοπλισμένη ομάδα του κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας. Εκεί ανακαλύπτουν μια ολόκληρη ήπειρο, κάτω από ένα θόλο, που ο πολιτισμός της έχει ανώτερη τεχνολογία, αμύθητα πλούτη και κρύβει περίεργες μυστικές δυνάμεις. Ταινία της Disney σε διαστάσεις επικής χολιγουντιανής περιπέτειας που συνδυάζει τη δράση του Ιντιάνα Τζόουνς με το φανταστικό κόσμο του Ιουλίους Βερν, διατηρώντας μια κλασική τεχνική σχεδιασμού παρά τη χρήση ψηφιακής τεχνολογίας.

Κυριακή 26 Ιανουαρίου, ώρα 12:00

Μεταμεσονύχτιες προβολές

κάθε Σάββατο στη 1.00 μετά τα μεσάνυχτα

Επισκέπτης από την κόλαση / From Hell

Σκηνοθεσία: Άλμπερτ και Άλεν Χιούζ. Σενάριο: Άλαν Μουρ, Έντι Κάμπελ. Ηθοποιοί: Τζόνι Ντεπ, Χέδερ Γκράχαμ, Ίαν Χολμ, Ρόμπερτ Κολτρίν, Τέρενς Χάρβεϊ. Διάρκεια: 122', 2001

Στο σκοτεινό και αιματοβαμμένο σύμπαν του διαβόητου Τζακ Αντεροβγάιτη, ο τρόμος βασιλεύει. 1888, Σφθινόπωρο. Ο Ζόφος έχει κυριεύσει το βικτοριανό Λονδίνο. Πέντε πόρνες βρέθηκαν δολοφονημένες στην περιοχή του Whitechapel. Οι δολοφονίες αποδίδονται στον, αργότερα διαβόητο, Τζακ Αντεροβγάιτη. Αιτία για το ψευδώνυμο; Ο τρόπος με τον οποίο τα θύματα είχαν δολοφονηθεί: είχαν χειρουργηθεί με επισημητική ακρίβεια και μια ανεξήγητη οργή - και αφαιρείται από τα νεκρά σώματα ζωτικά όργανα. Ο πρώτος μανιακός δολοφόνος στην σύγχρονη ιστορία, ο Τζακ Αντεροβγάιτης, άφησε τα ανεξήγητα ίχνη του στην ιστορία του δυτικού πολιτισμού: "Κάποτε θα πουν για μένα ότι γέννησα τον 20ο αιώνα". Ένας οπισθομάνης ντετέκτιβ (στον ρόλο ο Johnny Depp) καλείται να λύσει το μυστήριο των δολοφονιών, όμως βασανίζεται από εφιάλτες και σκοτεινά οράματα. Μια νεαρή πόρνη, που ανήκει στο στενό περιβάλλον των θυμάτων, έρχεται σε επαφή μαζί του και προσπαθεί να τον βοηθήσει. Ένας μυστηριώδης επιφανής γιατρός, έμπιστος της βασιλικής οικογένειας που παρακολουθεί στενά τις ενέργειες του νεαρού ντετέκτιβ. Δημιουργώντας ένα περιβάλλον όπου το μαύρο, οι διαβαθμίσεις του γκρι και οι σκοτεινοί τόνοι του κόκκινου κυριαρχούν, οι αδελφοί Hughes (Menace II Society, Dead Presidents) σκηνοθετούν μια σκοτεινή και ερεβώδη ιστορία τρόμου, που χαρακτηρίζεται από τον Ζόφο, την βαθιά μελαγχολία και την θλίψη. Η γοτθική ατμόσφαιρα τρόμου, που συνεπικουρείται από μια ναυτοπική σκηνοθετική αντίληψη, περιγράφει την ενδημύσα βία όσο και το πως αυτή επιδρά στις ψυχές των ανθρώπων. Τοποθετώντας την ιστορία στον κοινωνικό της χώρο, δημιουργώντας συνδέσεις με την πολιτική και κοινωνική κατάσταση, οι σκηνοθέτες αποδίδουν με πιστότητα το περιβάλλον ηθικής παρακμής και σήψης: τέκνο της υπήρξε ο δολοφόνος. Η ταινία βασίζεται στο 500 σελίδων graphic novel των Alan Moore και Eddie Campbell.

Δημήτρης Μπάμπας

Σάββατο 11 Ιανουαρίου, ώρα 01:00

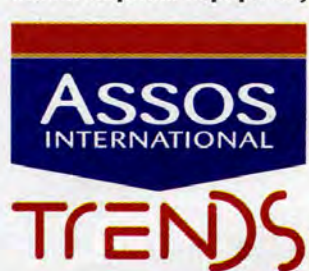

ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
www.filmfestival.gr

89,4
ΡΑΔΙΟ ΖΗΤΑ - ΓΑΙΑ ΡΑΔΙΟ

Με την ευγενική χορηγία της

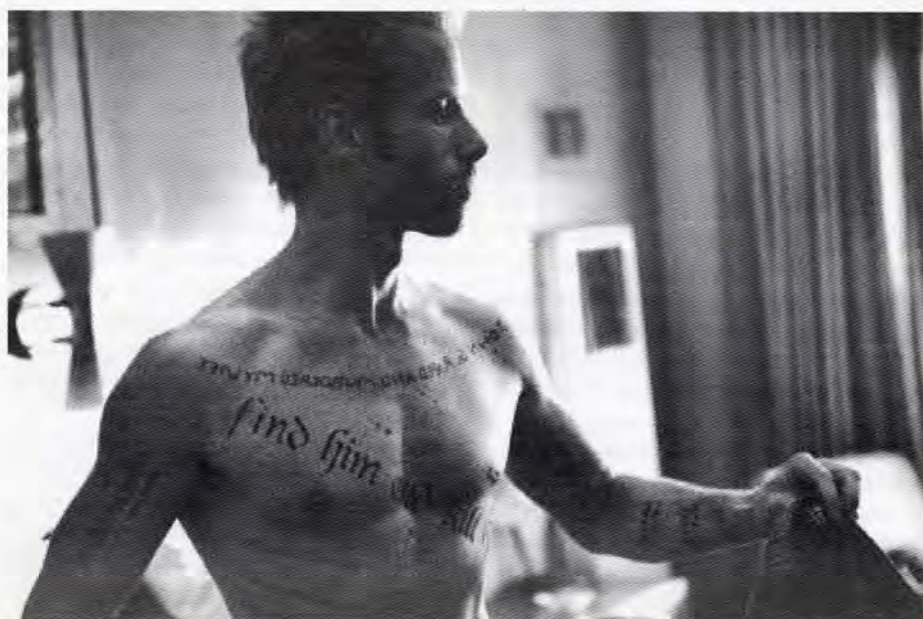
Memento

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Κρίστοφερ Νόλαν. Παίζουν: Γκάι Πιρς, Κάρι Αν Μος, Τζο Παντολιάνο. Διάρκεια: 113', 2001

Τυπικά θα μπορούσε να είναι ένα ψυχολογικό θρίλερ που αφηγείται την ιστορία μιας εκδίκησης. Ο Λέοναρντ Σέλμπερ, εμπειρογνώμονας μιας ασφαλιστικής εταιρείας, αναζητεί με επιμονή τον βιαστή και δολοφόνο της γυναίκας του. Η δυσκολία έγκειται, όπως και η σεναριακή πρωτοτυπία της ταινίας, στο ότι ο Λέοναρντ πάσχει από μια σπάνια και ανίατη απώλεια μνήμης που τον κάνει να μην μπορεί να θυμηθεί ό,τι του συνέβη πριν από 15 λεπτά, παρόλο που μπορεί να ανακαλέι λεπτομέρειες πριν από το τραυματικό γεγονός που στιγμάτισε τη ζωή του. Έτσι είναι αναγκασμένος να βασίζεται, σε κάθε στάδιο της έρευνάς του, σε «ενθυμήματα»: σημειώσεις, φωτογραφίες πολλαρόντων, κάρτες, σχεδιαγράμματα, ακόμα και τατουάζ σε όλο του το σώμα που του υπενθυμίζουν τα βασικά στοιχεία και τους στόχους του. Στην προσπάθειά του αυτή ανατρέχει ενδιάμεσα σε μια παρόμοια περίπτωση αμνησίας ενός πελάτη του κάποτε, που έχασε τη μάχη με την ασθένεια, αλλά ο ίδιος πιστεύει ότι θα τα καταφέρει γιατί διαθέτει πειθαρχία και οργανωτικότητα και έχει ένα ισχυρό κίνητρο: να ανακαλύψει και να εκδικηθεί το δολοφόνο της γυναίκας του. Οι διαλείψεις μνήμης του Λέοναρντ, κάθε 15 λεπτά, παρουσιάζονται μέσα από μια αποδομημένη αφήγηση και τις σκηνές σε αντίστροφη φορά, από το τέλος προς την αρχή, με συνεχείς ενδιάμεσες επανεκκινήσεις της δράσης όπου τα μόνα στοιχεία που σώζονται είναι τα εκτός μνήμης «ενθυμήματα» που συλλέγει και επαναξιολογεί ο ίδιος, οδευώντας στην ουσία στα τυφλά. Εκείνος που βλέπει και θυμάται και μπορεί να επανασυγκολληθεί τα αντεστραμμένα αφηγηματικά ανύσματα σε μια λογική σειρά, είναι βέβαια ο θεατής που συμμετέχει στο παιχνίδι και το συμπληρώνει.

Σωτήρης Ζήκος

Σάββατο 25 Ιανουαρίου, ώρα 01:00

Ken Park

Σκηνοθεσία: Λάρι Κλαρκ, Εντ Λάχμαν. **Σενάριο:** Χάρμον Κορίν. **Φωτογραφία:** Εντ Λάχμαν, Λάρι Κλαρκ. **Ηθοποιοί:** Τζέιμς Ράνσον, Τίφανι Λίμος, Στίβεν Τζάσο, Τζέιμς Μπάλαρντ, Αμάντα Πλάμερ. **Διάρκεια:** 96'

Η ταινία εστιάζει στην οικογενειακή ζωή μιας παρέας εφήβων που ζουν σε μια απομονωμένη μικρή πόλη της Κεντρικής Καλιφόρνιας. Ο Σον φαίνεται να είναι ο πιο συμβατικός της παρέας. Ο Τέπ ξεχειλίζει μονίμως από οργή, σχεδόν ψυχωτικής έντασης. Ο Κλοντ υφίσταται συχνά την παρενόχληση του άξεστου πατέρα του, ενώ η έγκυος μητέρα του τον παρακαιδευεί με τρόπο σχεδόν ανάρμοστο. Η Πίτσεζ φροντίζει τον θρησκόληπτο πατέρα της, αλλά θαυμάζει να είναι ελεύθερη. Τα παιδιά είναι κολλητοί, αν και δεν περνούν πολύ χρόνο μαζί, ούτε φαίνεται να γνωρίζουν πολλά πράγματα το ένα για την οικογενειακή ζωή του άλλου. Η αλληλοκοπή αυτή διχοτόμηση τονίζει την αποξένωσή τους και την προβληματική οικογενειακή τους ζωή. Η ταινία ξεσκεπάζει τη ζωή των παιδιών και των γονιών τους, μ' όλη τη βία, το σεξ, το μίσος, την αγάπη και τη συναισθηματική σύγχυση που τη χαρακτηρίζει, ανατρέποντας την κοινή αντίληψη περί φυσιολογικού και διαστροφικού. Πρόκειται για την τέταρτη μεγάλου μήκους ταινία του Λάρι Κλαρκ (*Kids*) και την πρώτη που πραγματοποιεί σε συνεργασία με το φωτογράφο και σκηνοθέτη Εντ Λάχμαν, που προβλήθηκε στο 43ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου στους Νέους Ορίζοντες και συζητήθηκε, για τις σκηνές της που σοκάρουν, όσο καμιά άλλη. Σε μια ακόμα τομή της ιστορίας απόκρυφων των σύγχρονων εφήβων που κανένας δεν ομολογεί.

Οι συμμορίες της Νέας Υόρκης Gangs of New York

Σκηνοθεσία: Μάρτιν Σκορσέζε. **Σενάριο:** Τζέι Κοκς, Στίβεν Ζάιλιαν, Κένεθ Λόνεργκαν, βασισμένο σε μια ιστορία του Τζέι Κοκς. **Φωτογραφία:** Μάικλ Μπόλχαους. **Ηθοποιοί:** Λεονάρντο Ντικάριο, Ντάνιελ Ντέι Λούις, Κάμερον Ντίας, Τζιμ Μπρόουντμπερντ, Τζον Σ. Ράιλι, Χένρι Τόμας, Λίαμ Νίσον. **Διάρκεια:** 168'

1846. Η Νέα Υόρκη είναι μια από τις σημαντικότερες πόλεις της Ανατολικής Ακτής των ΗΠΑ, η πύλη εισόδου για τα κύματα των ευρωπαίων μεταναστών που κατακλύζουν την αμερικανική ήπειρο. Σε μια συνοικία της μια σύγκρουση συμμοριών έχει μια αιματηρή κατάληξη. Δεκαέξι χρόνια μετά, ένας νέος καταφθάνει στο Μανχάταν: είναι αποφασισμένος να εκδικηθεί τον θάνατο του πατέρα του. Υπεύθυνος γι' αυτόν υπήρξε ένας τοπικός αρχηγός συμμορίας, ο διαβόητος Μπίλ ο Χασάνης. Ηγέτης μιας ομάδας που μάχεται τους μετανάστες, ελέγχει όλες τις παράνομες δραστηριότητες της περιοχής. Αφήνοντας πίσω του τα γεμάτα αντιφάσεις και περιπλοκές πορτραίτα του υποκόσμου (όπως η ταινία *GoodFellas*) ο Μάρτιν Σκορσέζε, επισκέπτεται μια ταραχώδη περίοδο της αμερικανικής ιστορίας: τότε που η άφιξη των μεταναστών Ιρλανδών και καθολικών στο θρήσκευμα, αντιμετωπιζόταν με απροκάλυπτη εχθρότητα από τους "γγεγενείς" λευκούς Αμερικανούς. Η αντίθεση ανάμεσα στον νεαρό ήρωα που αναζητά εκδίκηση και τον διαβόητο κακό αρχηγό της συμμορίας βρίσκεται στο κέντρο της δραματικής πλοκής. Η ακριβής λεπτομερειακή αναπαράσταση μιας εποχής, το χιούμορ αλλά και οι αιματηρές σκηνές βίας, η ενέργεια και το πάθος που χαρακτηρίζουν το σκηνοθετικό ύφος και μια κρυφή αίσθηση αποστασιοποίησης καθορίζουν την τελική εικόνα. Σκοτεινή

και αναμφίβολα ενοχλητική για το αμερικανικό κοινό, η ταινία εστιάζει στο φαινόμενο της βίας -όχι η "γή της ελευθερίας" αλλά ο τόπος της βίας. Αυτή εξάλλου υπήρξε ένας από τους παράγοντες που διαμόρφωσαν αντιλήψεις και ισορροπίες στο εσωτερικό της κοινωνίας: Ο πόλεμος -θρησκευτικός, ταξικός και φυλετικός- και η άρνηση του Άλλου υπήρξαν δύο παράμετροι που δημιούργησαν την σημερινή Αμερική. Η ταινία γυρίστηκε στα στούντιο της ιταλικής Cinecitta από το μοντάζ της υπήρξε πραγματικά μαρθαβίο: από το Μάιο του 2001 ο σκηνοθέτης προσπαθούσε να τιθασεύσει το υλικό του. Επρόκειτο να κάνει την πρεμιέρα της το τέλος του 2001, όμως η 11η Σεπτεμβρίου και ο κίνδυνος να προκαλέσει ανεπιθύμητους συσχετισμούς με το θέμα της ταινίας ήταν υπεύθυνες για την αναβολή.

Δημήτρης Μπάμπος

«Νομίζω ότι υπάρχει η προσδοκία ότι η ταινία θα πει επιτέλους την αλήθεια για το τι συνέβη τότε. Όμως δεν είναι αυτό το θέμα της. Η ταινία διερευνά ποια είναι σήμερα τα αποτελέσματα εκείνων των γεγονότων.». **Ατόμ Εγκογιάν, σκηνοθέτης**

Αραράτ

«Η ταινία αναφέρεται στην γένεση των σύγχρονων ΗΠΑ. Και επίσης θέλει να μιλήσει για το τι αυτή η χώρα θα γινόταν. Και όλα αυτά εν μέσω κλίματος ακραίας βίας -γιατί ο 19ος αιώνας ήταν η πιο βίαιη εποχή στην ιστορία των ΗΠΑ. Τελικά η ταινία θέτει το ερώτημα 'Τι είναι η Αμερική και τι σημαίνει να είσαι Αμερικάνος;'.» **Μάρτιν Σκορσέζε, σκηνοθέτης**

Αραράτ / Ararat

Σκηνοθεσία, σενάριο: Ατόμ Εγκογιάν. **Φωτογραφία:** Πολ Σαρσί. **Μουσική:** Μάικλ Ντάνα. **Ηθοποιοί:** Κρίστοφερ Πλάμερ, Σαρλ Αζναβούρ, Ελίας Κοτέας, Αρσινέ Καντιάν, Μπρους Γκρίνγουιντ, Ερίκ Μπογκοσιάν, Ντέιβιντ Άλντεϊ. **Διάρκεια:** 115'

Αφετηρία για αυτή την ταινία είναι ένα ιστορικό γεγονός: το 1915 περισσότερο από ένα εκατομμύριο Αρμένιοι (τα δύο τρίτα του συνόλου πληθυσμού αρμενικής καταγωγής) σφαγιάστηκαν από τους Οθωμανούς Τούρκους, μια αληθινή γενοκτονία την οποία το σύγχρονο τουρκικό κράτος ποτέ δεν αναγνώρισε. Στο κέντρο της αφήγησης υπάρχουν οι προσπάθειες ενός αρμενικής καταγωγής σκηνοθέτη να αναπαραστήσει σε ταινία αυτό το τραυματικό γεγονός. Περιφερειακά πρόσωπα, αλλά όχι ήσσονος σημασίας για την δραματική πλοκή, είναι ένας 18χρονος που μόλις έχει επιστρέψει από ένα ταξίδι στην Τουρκία, ένας τελωνειακός που τον συναντά στο αεροδρόμιο, η μητέρα του 18χρονου ιστορικός της τέχνης, η Γαλιλδία ερωμένη του (που τυχαίνει να είναι και ετεροθαλής αδελφή του), ο γιος του τελωνειακού και ο κατά το ήμισυ Τούρκος φίλος του, ηθοποιός στην ταινία που γυρίζει ο σκηνοθέτης. Το ιστορικό παρελθόν, τα τραύματα, και οι ανοικτές

πληγές, εισβάλλουν δυναμικά στο παρόν και διαταράσσουν τόσο τις ισορροπίες της ψυχής όσο και την καθημερινότητα. Η λύτρωση από τις τραυματικές μνήμες, η συνδιαλλαγή με το παρελθόν, η αναζήτηση εθνικής ταυτότητας, οι σχέσεις ιστορίας και τέχνης, η πραγματικότητα και η αναπαράσταση, οι τεταμένες σχέσεις στο εσωτερικό μιας οικογένειας: είναι ορισμένοι από τους άξονες που αναπτύσσει η σκηνοθεσία. Γεμάτη από έντονα συναισθήματα και δυνατές εικόνες αυτή η πολυεπίπεδη ταινία περιγράφει τις πολίτες και απρόοπτες εκδοχές ενός δυσβάστακτου και τραυματικού παρελθόντος. Μέσα από τον πυκνό ιστό των σχέσεων αναδύονται οι πάγιοι προβληματισμοί του σκηνοθέτη σχετικά με την οικογένεια, το τραύμα της απώλειας, τη χίμαιρα της αναπαράστασης, την αδυναμία καταγραφής της πραγματικότητας. Η ταινία έκανε την παγκόσμια

«Είναι απλοί άνθρωποι. Αν τους έδειχνα ως μονοδιάστατα κτήνη το κοινό δεν θα μπορούσε να σχετιστεί μαζί τους καθόλου. Εφόσον είναι άνθρωποι έπρεπε να δείξω κατανόηση, παράδειγμα όταν ο μπαμπάς πάει να ασελήσει στο παιδί του κι αυτό απειλείται με λεία: 'κανείς δε μ' αγαπάει'. Αυτό είναι το κλειδί: ασχέτως του πόσο διεστραμμένοι εξακολουθεί να είναι ένας από μας.». **Λάρι Κλαρκ, σκηνοθέτης**

Κεν Παρκ

Grill Point

«Όλο το φιλμ βασίζεται σε αυτοσχεδιασμούς, δεν είχα ούτε μια λέξη γραμμένη στο χαρτί, γι' αυτό φέραμε στην ταινία αληθινές καταστάσεις που δεν είναι δυνατόν να φανταστείς όταν κάθεσαι σε ένα τραπέζι να γράφεις.». **Γκαμπριέλα Μαρία Σμάνιντε, ηθοποιός**

πρεμιέρα στις Κάνες. Βασίζεται στη μικρού μήκους ταινία του σκηνοθέτη, με τίτλο *A Portrait of Arshile* (1995), ένα πορτραίτο για έναν επιζώντα της γενοκτονίας.

Δημήτρης Μπάμπος

Grill Point Halbe Treppe

Σκηνοθεσία: Αντρέας Ντρέσεν. **Σενάριο:** Αντρέας Ντρέσεν, Κούκι Τζίσε. **Φωτογραφία:** Μίκαελ Χάμον. **Ηθοποιοί:** Στέφι Κούνερτ, Γκαμπριέλα Μαρία Σμάνιντε, Θόρστεν Μέρτεν, Άξελ Πραλ. **Διάρκεια:** 105'

Μικρά εγκλήματα μεταξύ φίλων. Τι μπορεί να συμβεί; Μην πάει ο νους σας στο μακάβριο. Το μοιραίο μπορεί να πάρει και άλλες μορφές όπως αυτή της ερωτικής απιστίας, η οποία έρχεται να «απαγάγει» οικειοθελώς δύο παντρεμένα ζευγάρια από την ανιαρή καθημερινότητα τους, ζητώντας όπως πάντα τα πιο ακριβά λύτρα: το συναίσθημα της προδοσίας και της ενοχής. Παίχτες σε αυτό το παιχνίδι είναι ο Ούβε, ιδιοκτήτης ενός θλιβερού

ναναστροφής. Με φόντο μια διαφορετική Φρανκφούρτη απ' αυτή που ξέρουμε - η ταινία διαδραματίζεται στο ανατολικό κομμάτι της πόλης, πολύ κοντά στα σύνορα της Πολωνίας - των γιάπηδων και του χρηματιστηριακού *bing bang*, ο σκηνοθέτης στήνει μια εξαιρετική μελέτη χαρακτήρων με σπουδαίες δραματουργικές εντάσεις και ερμηνευτικές εκρήξεις. Το κινηματογραφικό του στυλ: χρήση ψηφιακής βιντεοκάμερας, διακοπή της δράσης για να παρεισφρήσουν συνεντεύξεις με τους πρωταγωνιστές, αυτοσχεδιασμοί στην υποκριτική, ντοκιμαντερίστικο ύφος φανερώνουν ένα κρυφό θαυμασμό του σινεμά του Μάικ Λι αλλά και του δανέζικου «Dogma». Το αποτέλεσμα είναι ένα είδος φιλικής τζαζ, συχνά διασκεδαστικής, χάρη στο τραγελαφικό χιούμορ, τις κωμικές στιγμές και το κεφάλι σάουντρακ από ένα τοπικό συγκρότημα της Φρανκφούρτης που εμφανίζεται και στο φιλμ. Η ταινία κέρδισε την Αργυρή Άρκτο στο φεστιβάλ του Βερολίνου, χαρίζοντας στον Αντρέας Ντρέσεν τον τίτλο της νέας ελιτίδας του γερμανικού σινεμά. Προβλήθηκε εκτός συνωγνισμού στο 43ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Τζένη Παυλίδη

Ο Παράδεισος είναι μακριά Far from Heaven

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Τοντ Χέινς. Φωτογραφία: Έντ Λάχμαν. Ηθοποιοί: Τζουλιάν Μουρ, Ντένις Κουέντ, Ντένις Χέισμπερτ, Βιόλα Ντέιβις, Πατρίσια Κλάρκσον. Διάρκεια: 107'

Η χαρά είναι αμερικάνικη ευτυχία. Η βεβαιότητα της ύπαρξης της ή καλύτερα η αυταπάτη της. Και μετά η συντριβή της. Σε ένα σύμπαν καταπιεσμένων επιθυμιών και ανομοιογέντων μυστικών. Σε ένα κόσμο όπου η υποκρισία φοράει κιπαρισί βελούδινα ταγιέρ και καπέλα, πηγαίνει στην εκκλησία κάθε Κυριακή, μελαγχολεί σε δωμάτια με πο-

λύχρωμες ταπεσαρίες και συνθλίβεται με αξιοπρέπεια. Καλωσήρθατε στον κόσμο του *Far from Heaven*, στο κουκλόσπιτο του αμερικάνικου ονείρου και την «τέλεια» ζωή των 50ς. Αυτήν που απολαμβάνουν οι Γουίτνιερ, μια τυπική ευτυχισμένη οικογένεια του Κονέκτικατ που τα έχει όλα: σπίτι με κήπο, οικονομική επιφάνεια, κοινωνική κατέλιξη και δύο υποδειγματικά παιδιά. Η μητέρα, Κάθι, είναι η τέλεια σύζυγος και μητέρα. Ο άνδρας της, Φράνκ, είναι ένας υποδειγματικός πατέρας. Η γαμήλια ευτυχία τους δεν χρειάζεται τίποτα. Μέχρι που μια νύχτα διαλύει τα πάντα. Η ανυποψίαστη σύζυγος μπαίνει στο σπίτι και βρίσκει τον αγαπημένο της αγκαλιό στο κρεβάτι με έναν άγνωστο άνδρα. Ο τακτοποιημένος της κόσμος αρχίζει να φυλιδιοροεί αργά και βασανιστικά όπως τα φθινοπωρινά φύλλα

που πέφτουν σε ποηλιά κάδρα της ταινίας. Η μόνη ανακούφιση έρχεται στο πρόσωπο ενός έγχρωμου κηπουρού και στη φίλια τους, μια φίλια που βαθαίνει και αναπτύσσεται κόντρα σε ένα περιβάλλον γεμάτο φόβους, προκαταλήψεις και ρατσιστικές συμπεριφορές.

Το *Far from Heaven* αποτελεί φόρο τιμής στα στυλιζαρισμένα μελοδράματα του Ντάγκλας Σερκ, χρησιμοποιώντας όλες τις συμβάσεις της εποχής εκείνης για να κάνει ένα σχόλιο πάνω στις αυταπάτες του αμερικανικού ονείρου που ισχύουν ακόμα. Ομοφιλοφιλία, ρατσισμός, κοινωνικά ταμπού, οικονομιακές σχέσεις μπαίνουν στο μικροσκόπιο του Τοντ Χέινς σε μια ταινία που αποτελεί μια μοναδική άσκηση πάνω στο φορμαλισμό. Η εξαιρετική χρήση

των χρωμάτων και των σκιών στη φωτογραφία, τα ηλιούσια πολύχρωμα σκηνικά, τα κοστούμια, οι υπέροχοι διάλογοι και η ατμοσφαιρική και υπαινικτική μουσική του Έλμερ Μπερνστάιν χαρίζουν στο φιλμ απaráμμηλο στυλ, υπέροχες ατμόσφαιρες και υψηλές συναισθηματικές εντάσεις. Η καρδιά όμως του *Far from heaven* χτυπάει στη χημεία του καστ και τις δυνατές ερμηνείες, ιδιαίτερα αυτή της Τζουλιαν Μουρ, η οποία κέρδισε το βραβείο καλύτερης ηθοποιού στο φεστιβάλ της Βενετίας. Είναι η δεύτερη συνεργασία της με τον Τοντ Χέινς μετά το *Safe*, σε ένα ρόλο που ο σκηνοθέτης έγραψε αποκλειστικά για την αμερικανίδα ηθοποιό.

Τζένη Παυλίδου

το πρόσωπο του μήνα Συνέντευξη: Χρίστος Καλλιότης

Julianne Moore Ποια είναι η Julianne Moore;

Το παρουσιαστικό της Τζουλιαν Μουρ θυμίζει αυτό της Μέριλ Στριπ ή της Γκλίσεν Κλόουζ. Είναι η ηθοποιός που αντικατέστησε την Τζούντι Φόστερ στη συνέχεια της *Σιωπής των Αμνών*, *Hannibal* δίπλα στον Άντονι Χόπκινς. Η ποικιλία των ρόλων της συνδυάζει εμπορικά πετυχημένες χολιγουντιανές ταινίες με ανεξάρτητες παραγωγές. Έχει συνεργαστεί με αναγνωρισμένους σκηνοθέτες όπως ο Πολ Τόμας Άντερσον, ο Νηλ Τζόρνταν, ο Όλιβερ Πάρκερ, ο Ρόμπερτ Άλτμαν, ο Ρίντλεϊ Σκοτ, ο Στήβεν Σπίλμπεργκ, οι αδελφοί Κοέν, ο Λουί Μαλ και άλλοι. Τελευταία εμφανίζεται στην ταινία του Τοντ Χέινς *Ο Παράδεισος είναι μακριά* και στην ταινία του Στήβεν Ντάλτρι *Οι Άρρες* δίπλα στις Μέριλ Στριπ και Νικόλ Κίντμαν. Κόρη στρατοδίκη, ταξίδεψε στα παιδικά της χρόνια σε πολλές διαφορετικές χώρες και ηπείρους. Σπούδασε στη δραματική σχολή του Πανεπιστημίου της Βοστώνης και στο ξεκίνημα της εμφανίστηκε σε πολλές θεατρικές παραστάσεις εκτός του Μπρόντγουεη στη Νέα Υόρκη. Στα 23 της ξεκίνησε να εμφανίζεται σε τηλεοπτικές σειρές ενώ άρχισε να ασχολείται συστηματικά με τον κινηματογράφο μετά τα 32 της χρόνια το 1992.

Η 42χρονη Τζουλιαν Μουρ ιδιαίτερα φιλική έως διαχυτική, συχνά ξεκαρδίζεται στα γέλια. Κοκκινομάλα με μεγάλα γαλάζια μάτια έχει επιδερμίδα γεμάτη φακίδες. Πρόσφατα βρέθηκε στα Φεστιβάλ Βενετίας και Τορόντο με την ταινία του Τοντ Χέινς. Από τη Μόσχα απέσπασε το πρώτο βραβείο ερμηνείας. Στη συνέντευξη που ακολουθεί μιλάει για τη συνεργασία της με το σκηνοθέτη, για τον τρόπο σκέψης μιας μέσης γυναίκας της εποχής του '50, τις σχέσεις άνδρα και γυναίκας, το πόσο τα ήλγια του κόσμου μας επηρεάζουν ...

Τί είδους προετοιμασία κάνατε για να μπείτε στη φύση του χαρακτήρα της μεσοαστής αμερικανίδας γυναίκας της δεκαετίας του '50;

Καταλαβαίνεις όταν μεγαλώνεις στις ΗΠΑ πως το κάθε σαββατιάτικο απόγευμα αν ανοίξεις την τηλεόραση μπορείς να δεις μια απομίμηση της ζωής. Έτσι δίκως να το γνωρίζεις με κάποιο τρόπο ενσωματώνεσαι σε αυτό το συγκεκριμένο στυλ ηθοποιίας. Όταν ξεκινήσαμε την ταινία ο σκηνοθέτης Τοντ Χέινς μου έδωσε όλες αυτές τις αναφορές που δεν είχα προσέξει και τα περισσότερα στοιχεία βρισκόταν ήδη στο σενάριο. Όταν του διάβασα τη πρώτη σκηνή μου είπε «OK» «δώσε μου την επόμενη», του είπα και μου είπε πάλι «OK», «δώσε μου την επόμενη», επανέληθα και μου απάντησε «OK ευχαριστώ!», «OK αντίο» και αυτό ήταν όλο. Έτσι πήρα τη δουλειά, δηλαδή ποτέ στην πραγματικότητα δεν μιλήσαμε γι' αυτό.

Γιατί οι γυναίκες της εποχής του '50 στις ΗΠΑ δείχνουν περισσότερο απομονωμένες από τους άνδρες;

Νομίζω πως ο Τοντ Χέινς έκανε μια ταινία για το ρατσισμό ανάμεσα στα δύο φύλα, του άνδρα και γυναίκας. Οι άνδρες είναι στην πραγματικότητα αυτοί που έχουν τη δυνατότητα να φύγουν και να αλλιάξουν τις ζωές τους. Ποιος είναι αυτός που μένει στο σπίτι; Η Κάθι και η οικιακή βοήθος. Αυτό είναι μια ενδιαφέρουσα λεπτομέρεια. Την πρώτη φορά που είδα την ταινία εντυπωσιάστηκα από το πόσο γελοία, κάτι που δεν είχα συνειδητοποιήσει στη διάρκεια των γυρισμάτων. Η ταινία ασχολείται με την αποτυχία της αμερικανικής αισιοδοξίας. Ο χαρακτήρας που ερμηνεύω είναι ένα είδος αισιόδοξου, γεμάτου ελπίδα ανθρώπου, το άτομο που σκέφτεται πως μπορεί να αλλιάξει τον κόσμο και όλα θα πάνε καλά, αρκεί να προσπαθήσει σκληρά και φυσικά στο τέλος αποτυγχάνει. Αυτή είναι μια θαυμάσια ιδέα στις ΗΠΑ, θα μπορούσαμε να την ονομάσουμε πολιτιστική αισιοδοξία ή οτιδήποτε άλλο. Σίγουρα κάποια στιγμή χάνεις τις ψευδαισθήσεις σου και γίνεσαι περισσότερο ρεαλιστής κι αυτό συμβαίνει στην περίπτωση της Κάθι. Αλλά με κάποιο τρόπο αντιπροσωπεύει αυτή την ιδέα για μένα. Δεν εγκαταλείπει τη συμπεριφορά της και δεν γίνεται ποτέ κακιά. Αυτό είναι που μου αρέσει στη Κάθι. Είναι καλοπροαίρετη, με καλούς τρόπους, ηθική και ευγενική φυσιογνωμία. Κι αυτό δεν αλλιάζει.

«Ορίζομαι από την προσωπική μου ζωή παρά από το επάγγελμά μου»

Ποιά είναι η διαφορά του να δουλεύετε για μια ανεξάρτητη από μια χολιγουντιανή παραγωγή;

Τα χρήματα. Νομίζω πως όσα περισσότερα χρήματα έχεις, τόσο η ταινία γίνεται πιο εμπορική και το ρίσκο μεγαλύτερο. Πρόκειται για μια επιχείρηση η οποία απαιτεί πωλήσεις εισιτηρίων και ένα άνοιγμα αγοράς παγκόσμιας εμβέλειας. Πολλά μετρητά φεύγουν δεξιά αριστερά. Στον κόσμο του ανεξάρτητου κινηματογράφου έχεις λιγότερα πράματα από δίπλα. Ρισκάρεις κυρίως το θέμα της ταινίας, μπορεί να μην πουλήσεις στην παγκόσμια αγορά, επειδή δεν πρόκειται απαραίτητα για μια ταινία δράσης. Έτσι νομίζω πως η διαφορά έχει να κάνει με τα οικονομικά.

Θα λέγαμε πως πριν μερικά χρόνια είσατε από τις πιο πολυάσχολες ηθοποιούς στον κόσμο. Τί μάθατε από την εμπειρία του να πηγαίνετε από τη μια δουλειά στην άλλη; Πως συνδυάζεται αυτό με την οικογενειακή ζωή;

Δεν μπορείς ποτέ να πεις πιο είναι το πλάνο της δουλειάς ενός ηθοποιού. Μερικές φορές οι ταινίες βγαίνουν όλες μαζί. Υπήρξε μια περίοδος που έκανα πολλές ταινίες τη μία πάνω στην άλλη, ενώ για μερικές από αυτές δούλεψα μόναχο δύο βδομάδες. Ωστόσο, αυτό φαίνεται σαν να δούλεψα διαρκώς. Έκανα ένα χρόνο διακοπής όταν γεννήθηκε ο γιος μου, θα κάνω το ίδιο για την κόρη μου, νομίζω πως δεν θα δουλέψω σε κάτι άλλο μέχρι την επόμενη χρονιά. Αυτό που συμβαίνει τώρα είναι πως δεν έχω ιδιαίτερη διάθεση για ταξίδια. Όσα περισσότερα παιδιά αποκτάς τόσο λιγότερο ευκίνητη γίνεσαι. Αυτό περιορίζει κάποια πράγματα και πρέπει να βρίσκεις λύσεις.

Ποια είναι η γνώμη σας για τον τίτλο «Far from Heaven»;

Μοιάζει τόσο όμορφος και εύκολος, Φτάνοντας προς το τέλος ανακαλύπτεις πως η ζωή δεν είναι τόσο παραμυθένια, «είναι πέρα από τον παράδεισο» δηλαδή, δεν είναι αυτό το τέλειο πράγμα που νομίζουμε πως θα είναι.

«Θα ήμουν ευτυχισμένος αν οι γυναίκες τιμήσουν την ταινία με την παρουσία τους, παίρνοντας μαζί συζύγους ή συντρόφους και γελάσουν παρέα, κλάψουν, προβληματιστούν...» **Τοντ Χέινς, σκηνοθέτης**

Αγιοργίτικο Μπουτάρι

Η τέχνη του κόκκινου

Η τέχνη του κόκκινου αποκαλύπτεται στο Αγιοργίτικο Μπουτάρι. Από την οινοποιητική εταιρία που ανέδειξε το ελληνικό κόκκινο κρασί. Οι εμπλεγμένοι ορεινοί αμπελώνες της Νεμέας και η ωρίμανσή του σε δρύινο βαρέλι του χαρίζουν το έντονο χρώμα του, την ισορροπία και το πλούσιο αρωματικό μπουκέτο του. Οι συνεχείς βραβεύσεις του σε διεθνείς διαγωνισμούς δικαιώνουν τους δημιουργούς του αλλά και τους λάτρεις του. Αγιοργίτικο Μπουτάρι. Αυθεντικό έργο της τέχνης του κόκκινου.

BOUTARI

ΠΕΜΠΤΗΣ ΓΕΝΕΑΣ

www.boutari.gr

ΧΟΡΗΓΟΣ 43^ο

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
www.filmfestival.gr

Αποαιρεπιστήριος Μπέργκμαν

Θα είναι η τελευταία ταινία μιας σπουδαίας καριέρας. Στο δωμάτιο του μοντάζ βρίσκεται αυτό τον καιρό ο 84χρονος Ίνγκμαρ Μπέργκμαν προκειμένου να ολοκληρώσει το φιλμ *Saraband* που θα αποτελέσει και το κύκνειο άσμα του. Η ταινία που γυρίστηκε για λογαριασμό της σουηδικής τηλεόρασης φέρνει τον μεγάλο δημιουργό ξανά πίσω από τις κάμερες, είκοσι χρόνια μετά το *Φάνι και Αλέξανδρος* και θεωρείται ως ένα «άτυπο σίκουελ» της ταινίας του *Σκηνές από ένα γάμο* (1973). Έτσι στους πρωταγωνιστικούς ρόλους τους Γκόχαν και της Μαριάν θα ξαναβρεθούν οι Έρλαντ Γιόζεφσον και Λιβ Ούλμαν, μαζί με την πρόσφατη ανακάθυψη του Μπέργκμαν, την 27χρονη ηθοποιό Julia Dufvenius. Το *Saraband* θα προβληθεί στην τηλεόραση την άνοιξη του 2003 και μετά θα κυκλοφορήσει στις κινηματογραφικές αίθουσες.

Χρυσή Βαρντάλος

Μετά την πρωτοφανή εμπορική επιτυχία του *My Big Fat Greek Wedding* και την υποψηφιότητα για Χρυσή Σφαίρα καλύτερης κωμωδίας (το όνομα της ταινίας ακούγεται και για τα όσκαρ), η ελληνοαμερικανίδα Νία Βαρντάλος έχει το Χόλιγουντ στα πόδια της. Ήδη υπέγραψε μια επταψήφια συμφωνία με τα Universal Studios προκειμένου να αναλάβει χρέη σεναριογράφου, πρωταγωνίστριας και executive producer στην ταινία *Connie and Carla* do L.A., μια «buddy comedy» για δύο τραγουδίστριες σε ένα καμπαρέ οι οποίες καταλήγουν στο Λος Άντζελες και αναγκάζονται να προσποιηθούν τις drag queens. Τα γυρίσματα της ταινίας που περιγράφεται σαν μια συνάντηση του *Μερικοί το προτιμούν καυτό* με το *Τούτσι* θα ξεκινήσουν τον Απρίλιο του 2003. Ο σκηνοθέτης αναζητείται.

Για το Παρίσι με αγάπη

Μετά την Ανιές Βαρντά, τη Σάβι Πότερ και πολλούς άλλους σκηνοθέτες, και ο Τομ Τίκβερ ερωτεύτηκε το Παρίσι. Ο Γερμανός σκηνοθέτης θα βρεθεί το καλοκαίρι στην γαλλική πρωτεύουσα για να κινηματογραφήσει τη δική του συνεισφορά στο σπονδυλωτό φιλμ *Παρίσι, σ' αγαπώ*, μια παραγωγή της "Novem Productions" με το εξής πρωτότυπο concept: είκοσι διαφορετικοί σκηνοθέτες θα κινη-

ματογραφίσουν μια μικρού μήκους ιστορία αγάπης η οποία διαδραματίζεται σε κάθε ένα από τα είκοσι γεωγραφικά διαμερίσματα του Παρισιού. Κάποιες από τις ιστορίες έχουν γυριστεί ήδη όπως αυτή του Τζόνι Ντεπ με τους Ζανβ Ροσφόρ και την Ανί Ζιραντό (3ο διαμέρισμα), του Ζαν Λυκ Γκοντάρ (11ο διαμέρισμα), του Ουίλιεμ Ντακάν με τον Γκιγιόμ Κανέ (12ο) και αυτό με τους Φανί Αρντάν, Σαρλόντ Γκένισμποργκ και Ένουαρντ Μπαέρ (16ο). Το φιλμάκι του Τίκβερ διαδραματίζεται στο 10ο διαμέρισμα και αφηγείται την ερωτική ιστορία μιας νεαρής ηθοποιού (Νάταλι Πόρτμαν) με έναν τυφλό νέο (ο Melchior Beslon της *Πριγκίπισσας και του Πολεμιστή*).

Απ' τον Μπέκαμ στην Τζέιν Όστιν

Την «bollywood» εκδοχή του κλασικού μυθιστορήματος της Τζέιν Όστιν *Περηφάνια και Προκατάληψη* ετοιμάζει η σκηνοθέτης του *Κάνε το όπως ο Μπέκαμ*, Gurinder Chadha. «Θα είναι ένα υπερβολικά αναιδές και ασεβές φιλμ» δήλωσε η σκηνοθέτης μιλώντας για τη βερσιόν που ετοιμάζει και η οποία θα έχει τίτλο *Νύφη και Προκατάληψη*. Ο γυναικείος πρωταγωνιστικός ρόλος έχει δοθεί ήδη στην Aishwarya Rai, την πιο διάσημη σήμερα Ινδή ηθοποιό και πρώην «Μις Κόσμος» ενώ για το ρόλο του Ντάρσι αναζητείται ακόμα κάποιος εμφανίσμιος και γοητευτικός ηθοποιός. Το φιλμ θα γυριστεί σε Ινδία, Αγγλία και Αμερική ενώ θα φιλοξενηθεί

να διεθνές καστ. Η Rai έχει παίξει σε μεγάλες επιτυχίες του Bollywood, όπως στο φετινό *Devdas*, το πρώτο ινδικό φιλμ που έγινε δεκτό στις Κάνες.

Το «Dogma» καλά κρατεί

Το δέκατο στη σειρά «dogma» φιλμ έχει στα σκαριά η «Zentropa», η εταιρία παραγωγής του Δανού Λαρς Φον Τρίερ. Το φιλμ που θα σκηνοθετήσει η Ανέτ Κ. Όλσεν έχει τίτλο *Crimes* και αναφέρεται στην ιστορία μιας γυναίκας-ιερέα που εργάζεται στις γυναικείες φυλακές και βλέπει την πίστη της να κλονίζεται. Τον πρωταγωνιστικό ρόλο θα κρατήσει η πρωταγωνίστρια του βραβευμένου *Italian for beginners*, Ann Eleonora Jorgensen.

Το καλύτερο ντοκιμαντέρ

Αφού σάρωσε παντός είδους βραβεία, το *Bowling for Columbine* ανακηρύχθηκε ως το καλύτερο ντοκιμαντέρ όλων των εποχών από την Διεθνή Ένωση Ντοκιμαντέρ (IDA). Τα μέλη της κλήθηκαν να ψηφίσουν τα είκοσι καλύτερα ντοκιμαντέρ για την επέτειο των 20 χρόνων λειτουργίας της IDA και στη λίστα που συντάξαν, ο Μάικλ Μουρ ήταν ο αδιαμφισβήτητος νικητής. Το όνομα του βρέθηκε μάλιστα δύο φορές στη λίστα, αφού το ντοκιμαντέρ του *Roger and Me* με θέμα την επίδραση των μαζικών απολύσεων της General Motors στην κοινωνία του Μίσιγκαν, κατέλαβε την τρίτη θέση. Άλλα φιλμ που ξεχώρισαν ήταν το *7 Up Series* του Μάικλ Άντεντ, το *When we were Kings* του Leon Gast και το *Shoah* του Claude Lanzmann.

Όρες, Σικάγο και Χρυσές Σφαίρες

Έβλεπαν πως το μιούζικαλ επανακάμπτει δυναμικά ως κινηματογραφικό είδος και δεν έπεσαν έξω. Με οκτώ συνοδικά υποψηφιότητες, το *Chicago* (βασισμένο στο ομώνυμο θεατρικό χιτ του Μπροντγουέι) οδηγεί τη φετινή κούρσα των Χρυσών Σφαιρών που πρόκειται να απονεμηθούν στις 19 Ιανουαρίου στο Μπέβερλι Χιλς. Με επτά υποψηφιότητες ακολουθεί το *The Hours* του Στήβεν Ντάλντρι, με έξι το πρωτότυπο σεναριακό *Adaptation* του Σπάικ Τζοντς και με πέντε αντίστοιχα το *About Schmidt* του Άλεξάντερ Πέιν και το *Gangs of New York* του Μάρτιν Σκορσέζε.

ΕΙΚΟΝΕΣ & ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Επιμέλεια: Δημήτρης Μπάμπας (dimitris01@mail.gr)

ΓΥΝΑΙΚΕΣ, ΕΝΑΣ ΑΝΘΙΣΜΕΝΟΣ ΚΗΠΟΣ

Im Kwon-Taek (Κορέα, 1936). Κατάγεται από οικογένεια αριστέρων: ο πατέρας του ήταν κομμουνιστής αντάρτης. Όταν ήταν νέος οι δυσκολίες της επιβίωσης τον ανάγκασαν να εργαστεί σε διάφορες δουλειές. Βρέθηκε τυχαία στο χώρο του κινηματογράφου και το 1962 γύρισε την πρώτη του ταινία (*"Δεν είχα όνειρα και φιλοδοξίες, δούλευα για να ζήσω την οικογένειά μου"*). Για μια δεκαετία σκηνοθετούσε εμπορικές ταινίες. *"Καθώς μεγάλωνα αντιλήφθηκα ότι θα έπρεπε να ξεφύγω από τη μαύρη σκιά του παρελθόντος του πατέρα μου -και αναρωτήθηκα γιατί έκανα αυτά τα σκουπίδια. Μια νέα αντίληψη διαμορφώθηκε μέσα μου εκείνη την εποχή"*. Η ταινία *The Deserted Widow* σηματοδότησε τη στροφή. Σε αρκετές ταινίες τα κεντρικά πρόσωπα είναι γυναίκες που προσπαθούν να υπερνικήσουν τις αντιξοότητες της ζωής (*"είμαι εξοργισμένος για τις διακρίσεις και την καταπίεση των γυναικών στη ιστορία της Κορέας"*). Πολλές είναι ταινίες εποχής που χαρακτηρίζονται από ε-

ξαιρετική χρήση των χρωμάτων, εντυπωσιακά κουστούμια, περίτεχνη σκηνοθεσία και βαθύ ανθρωπισμό. Με τη βραβευμένη στις Κάννες *Chihwaseon* (σημαίνει «μεθυσμένος από την ζωγραφική και τις γυναίκες») καθιερώνεται. Αφηγείται την ιστορία ενός ζωγράφου που έζησε τον 19ο αιώνα. Τι σκέπτεται μετά από 90 ταινίες; *"θα ήθελα να αντιπαραθέσω στη γη ένα κήπο με λουλούδια. Σαν σκηνοθέτης, και ζώντας όλη την ζωή μου στην Κορέα, υποσέθηκα στον εαυτό μου μια μέρα -μέσω του κινηματογράφου- να κάνω αυτό τον κήπο να ανθίσει"*.

Data: Chunhyang (DVD περιοχής 1, με αγγλικούς υπότιτλους), Cinemaya 42/1998, <http://www.Usc.edu/isd/archives/asianfilm/Korea/imkwontaek.html>

Ann Hui (Μαντζουρία, 1947). Σπούδασε αγγλική φιλολογία στο Χονγκ Κονγκ και κινηματογράφο στο Λονδίνο: το μεταπτυχιακό της ήταν πάνω στον Alain Robbe-Grillet. Η μοναδική σκηνοθέτις από την πρώην βρετανική αποικία που έγινε ευρύτερα γνωστή. Ταινίες της έχουν προβληθεί σε διεθνή φεστιβάλ: σε Κάννες και Βερολίνο, όπου βραβεύτηκε για το *Summer Snow* (1995). Βοηθός του King Hu, ενός από πιο σημαντικούς εκπρόσωπους του σινεμά πολεμικών τεχνών. Το έργο της διατρέχει πολλή κινηματογραφικά είδη: ιστορίες φαντασμάτων, θρίλερ, οικογενειακά μελοδράματα, ιστορικά έπη. Ρεαλιστικό ύφος, ένα πολιτικό βλέμμα και μια ανθρωπιστική προσέγγιση την χαρακτηρίζει. Αναζητώντας τον ορισμό της δημιουργικότητας, δηλώνει: *"ίσως είναι ένα φρέσκο και ερεθιστικό βλέμμα, που εκφράζεται με τρόπο ενδιαφέρον και όχι τυπικό"*. Σήμερα διδάσκει στο πανεπιστήμιο του Χονγκ Κονγκ: *"πρέπει να ξέρουν τι συμβαίνει στην κοινωνία, να διαβάζουν πολλά βιβλία, να βλέπουν πολλές ταινίες, να συμμετέχουν σε πολιτιστικές δραστηριότητες"*, είναι η συμβουλή της στους φοιτητές της.

Data: <http://www.cityu.edu.hk/puo/linkage/05-99/e990502.htm>

Maya Deren, ψευδώνυμο της Eleanora Derenkowsky (Ουκρανία, 1917 – Νέα Υόρκη, 1961).

Σκηνοθέτις της αμερικάνικης avant-garde. Μουσική, χορός, τελετουργίες βουντού, ποίηση και πειραματικό σινεμά σφράγισαν τη ζωή της. Σπούδασε δημοσιογραφία, πολιτικές επιστήμες, αγγλική φιλολογία και συμβολιστική ποίηση. Θα συναντηθεί με τον Τσεχοσλοβάκο σκηνοθέτη Alexander Hammid και θα σκηνοθετήσει μαζί του το *Meshes of the Afternoon* (1943). Οι ταινίες της χαρακτηρίζονται από την ισχυρή παρουσία του ρυθμού: στον ήχο, το μοντάζ, την κίνηση. *A Study in Choreography for the Camera* (1945), *Ritual in Transfigured Time* (1946), *In Meditation on Violence* (1948), *The Very Eye of Night* (1958) η συνεργασία της με την Metropolitan Opera Ballet School. Ο χορός είναι κεντρικό στοιχείο στις ταινίες της: *"Η κίνηση του χορευτή δημιουργεί μια γεωγραφία που πριν δεν υπήρχε. Με τη στροφή του ποδιού, φέρνει κοντά μακρινά σημεία"*. Το 1947 βραβεύτηκε από το Φεστιβάλ Καννών με το Grand Prix Internationale.

Data: <http://www.sensesofcinema.com>

Julie Lopes-Curval (Γαλλία). Ετών 28. Ηθοποιός, θεατρικός συγγραφέας και σκηνοθέτης του θεάτρου. Σεναριογράφος δύο ταινιών. Σκηνοθέτις μιας μικρού μήκους ταινία (*Mademoiselle Butterfly*). Στο Δεκαπενθήμερο των σκηνοθετών στις Κάννες (2002) προβλήθηκε η πρώτη μεγάλου μήκους *Bord de Mer* (Βραβείο χρυσής κάμερας). Διαδραματίζεται στην Cayeux μια παραθαλάσσια πόλη στην Βόρεια Γαλλία. Τουριστικό θέρετρο το καλοκαίρι και νεκρή πόλη τον χειμώνα. Κεντρικό πρόσωπο η Marie, μια νεαρή κοπέλα που ασφυκτιά, αισθάνεται ότι τα όνειρα της δεν βρίσκονται σ' αυτή την πόλη-ανοικτή φυλακή. Ελάχιστοι διάλογοι, μαύρα σύννεφα, κρύος αέρας, έρημη παραλία: προσδιορίζουν την τελική εικόνα της ταινίας. Στην ταινία συναντάμε την Bulle Ogier ηθοποιό σε ταινίες των Bunuel, Duras, Schroeder, Audiard, Rivette και Oliveira. *"Εχω εμπιστοσύνη στο ένστικτο μου"* εξηγεί *"και το ένστικτο μου είπε για την Julie ότι αυτή η νέα γυναίκα ήξερε να κάνει την ταινία της"*.

Data: <http://www.liberation.fr>

Nobuhiro Suwa (Ιαπωνία, 1961). Μαθητής του σημαντικότερου κριτικού της Ιαπωνίας Shigeniko Hasumi. Η πρώτη του ταινία αφηγείται την ζωή ενός Ιάπωνα ηθοποιού του βωβού κινηματογράφου στις ΗΠΑ. Το *2/Duo* (1997) είναι επηρεασμένο από τον Κασαβέτη και επικεντρώνεται στο ζήτημα της υποκριτικής. Στο *M/Other* (1999) -προβλήθηκε στη NET- αναζητά τις ισορροπίες μιας διαλυμένης οικογένειας και είναι ένα σχόλιο για τη μητρότητα. Σταθερή κάμερα, πλάνα μεγάλης χρονικής διάρκειας, μυθολογία και πραγματικότητα, το ύφος του. Η Γαλλίδα Beatrice Dalle παίζει μαζί του στο *H Story* (2001). Χαρακτηρίστηκε ως *"ένα μελαγχολικό αριστούργημα"*. Είναι μια σπάνια δημιουργική επανεγγραφή της κλασικής ταινίας του Alain Resnais, *Χιροσίμα Αγάπη μου*. *"Πιστεύω ότι η ταινία του Resnais απεικονίζει την Χιροσίμα όπως αληθινά είναι, ανοίγει ένα παράθυρο ανάμεσα στην ιστορία και το σινεμά"*, δηλώνει.

Data: <http://www.midnightteye.com>

Από το Σάντανς... στο Ρότερνταμ

Ο κινηματογράφος συναλλάσσεται με το video art, τη μουσική, τη φωτογραφία, το διαδίκτυο

Τα δύο σημαντικότερα κινηματογραφικά Φεστιβάλ που συμβαίνουν στο μήνα Ιανουάριο είναι του Rotterdam (22 Ιανουαρίου με 2 Φεβρουαρίου) και του Sundance (16 με 26 Ιανουαρίου). Και τα δύο είναι σχετικά νέα και ανερχόμενα.

Το Ρότερνταμ έχει σχεδόν διπλασιάσει το κοινό του τα τελευταία 6 χρόνια και από 150.000 έφτασε τους 300.000 θεατές. Το Ινστιτούτο του Σάντανς ξεκίνησε από μια πρωτοβουλία που ανέλαβε ο Ρόμπερτ Ρέτφορντ το 1981 (πόσο γρήγορα περνούν τα χρόνια;) με σκοπό να βοηθήσει την «ανεξάρτητη ματιά». Εκτοτε οργανώνει εργαστήρια σκηνοθετών, σεναριογράφων, συγγραφέων, συνθετών και καλλιτεχνών του θεάτρου. Φέτος ανάμεσα στους συμμετέχοντες είναι και η Σιλβία Νεσάτ. Το Φεστιβάλ του Σάντανς, κεντρική εκδήλωση του Ινστιτούτου, καταφέρνει να συγκεντρώσει το καλύτερο κομμάτι της αμερικάνικης ανεξάρτητης σκηνής. Και τα δύο φεστιβάλ εστιάζουν στον παγκόσμιο ανεξάρτητο κινηματογράφο. Το Φεστιβάλ του Ρότερνταμ βλέπει πιο πολύ προς την Ασία. Από το Ρότερνταμ και στη συνέχεια το Φεστιβάλ Βενετίας έγινε γνωστός στη δύση ο Τακέσι Κιτάνο για παράδειγμα. Και τα δύο φεστιβάλ (Ρότερνταμ και

Σάντανς) προσφέρουν πέρα από χώρο προβολής ταινιών σε νέους άγνωστους σκηνοθέτες, δυνατότητες για προτάσεις ταινιών σε μορφή σεναρίου ώστε να υλοποιηθούν. Και τα δύο φεστιβάλ βλέπουν τον κινηματογράφο σαν ένα οπτικοακουστικό μέσο έκφρασης σε εξέλιξη. Όπως το Φεστιβάλ του Σάντανς αφορά περισσότερο τους αμερικανούς έτσι το Φεστιβάλ του Ρότερνταμ αφορά περισσότερο τους ευρωπαίους. Το Ινστιτούτο του Σάντανς στηρίζει ένα φεστιβάλ ταινιών στο ίντερνετ το οποίο γίνεται φέτος για 3η χρονιά. Το φεστιβάλ του Ρότερνταμ έχει ένα τμήμα: το Exploding Cinema (εκτινάζοντας τον κινηματογράφο) που έχει σα στόχο του την προβολή κινηματογράφου ο οποίος πειραματίζεται με τον τρόπο σύνθεσης μιας ταινίας και της προβολής της. Στο Σάντανς το κομμάτι των σαρ ηθοποιών έχει τη θέση του, καθώς και από αυτόν τον χώρο προέρχεται ο Ρόμπερτ Ρέτφορντ. Για φέτος η ηθοποιός Χόλυ Χάντερ τιμάται με το βραβείο του «ανεξάρτητου βλέμματος». Στο Ρότερνταμ σαρ είναι ο κινηματογραφιστής. Ωστόσο, οι σαρ του κινηματογράφου έδωσαν τη θέση τους στους σαρ του ποδοσφαίρου οι οποίοι με τη σειρά τους μπορεί να τη δώσουν στους πολιτικούς. Το ταξίδι από τη Θεσσαλονίκη για το Ρότερνταμ είναι σχετικά απλό, ενώ για την περίπτωση του Σάντανς όχι τόσο.

τα φεστιβάλ του κόσμου

Επιμέλεια: Χρίστος Καλλίτσας
tsigaras@otenet.gr

2003 SUNDANCE
FILM FESTIVAL
JANUARY 16-26 | PARK CITY, UTAH

Cinemart

Το φεστιβάλ του Ρότερνταμ είναι για μερικούς το πιο απρόβλεπτο κινηματογραφικό φεστιβάλ στον κόσμο. Η ετήσια αγορά συμπαραγωγών cinemart στο Ρότερνταμ έχει καταφέρει να φέρει κοντά τους επενδυτές με τους κινηματογραφιστές. Ένας επιλεγμένος αριθμός παραγωγών δείχνουν τη δουλειά τους σε πιθανούς συμπαραγωγούς, τραπεζίτες, επενδυτές, πωλητές, διανομείς και τηλεοπτικούς σταθμούς. Το 5ήμερο γεγονός που γίνεται στη διάρκεια του Φεστιβάλ του Ρότερνταμ προσφέρει κάθε χρόνο ευκαιρίες παραγωγής σε περίπου 40 νέες προτάσεις. Η επιλογή γίνεται στη διάρκεια της χρονιάς για προτάσεις που κατατίθενται μέχρι την 1η Οκτωβρίου. Βασικά κριτήρια της επιλογής είναι η ποιότητα και η δυνατότητα που έχουν οι προτάσεις να υλοποιηθούν καθώς επίσης και το ταλάντο που δείχνουν να έχουν οι κινηματογραφιστές που

Jean-Claude Brisseau και ο καναδός Guy Maddin είναι οι δύο κινηματογραφιστές που προτείνει το Φεστιβάλ του Ρότερνταμ αντιπροσω-

πευτικό μέρος της δουλειάς τους. Επίσης τιμά τον ινδό σκηνοθέτη Girish Kasaravalli κάνοντας αναδρομική προβολή των ταινιών του. Στη διάρκεια 25 χρόνων ο ινδός σκηνοθέτης έχει πραγματοποιήσει 9 ταινίες ενώ η τηλεοπτική του το *Dweera* (το νησί) κέρδισε το εθνικό βραβείο καλύτερης ταινίας στην Ινδία. Ο Kasaravalli με το έργο του έδωσε πολιτική και καλλιτεχνική φωνή στην κοινότητα των Κάναντα οι οποίοι ζουν στη Νότια Ινδία. Το έργο του αποτυπώνει με λεπτομερή και κατανοητό τρόπο το πορτρέτο μεμονομένων ανθρώπων και πολιτισμών οι οποίοι βρίσκονται ενάντιοι στην υπερδύναμη πολιτικών συστημάτων ή στα όρια κοινωνικής ανισορροπίας.

True Stories

Θέματα που απασχολούν το παράλληλο τμήμα του φεστιβάλ του Ρότερνταμ exploding cinema: stat.ic είναι η ενέργεια, η δυναμική, η κίνηση και η ακινησία. Αυτά δουλεύονται σε μια έκθεση οπτικού υλικού, παραστάσεων και μουσικών συναυλιών. Επίσης παρουσιάζεται ένας συνδυασμός από προβολές ταινιών μικρού μήκους, βίντεο εγκαταστάσεις και συζητήσεις. Σε ειδικό πρόγραμμα τίθεται φέτος το ερώτημα του «τί είναι αλήθεια;» Με τίτλο True Stories (αληθινές ιστορίες) —ίσως να εμπνεύστηκαν από τον ομότιτλο δίσκο των Talking Heads— ένας αριθμός ταινιών συμβατικών ή μη, ερευνά τον τρόπο που μεταδίδεται η αλήθεια από τα media. Αντί μιας έρευνας πάνω σε ταινίες η έρευνα γίνεται πάνω στην αλήθεια του κόσμου που ζούμε. Αναζητούνται οι νέοι τρόποι μετάδοσης της αλήθειας με τα μέσα που υπάρχουν σήμερα και εξελίσσονται λόγω της επανάστασης στο χώρο των τεχνολογιών. Το είδος του ντοκιμαντέρ όπως το γνωρίζουμε σήμερα δύσκολα θα μπορούσε να θεωρηθεί ως καινοτόμο. Η προσέγγισή του τις περισσότερες φορές είναι σχετικά συντηρητική. Από την άλλη μεριά ορισμένες από τις αληθινές εικόνες του ντοκιμαντέρ εμπνέουν άλλους κινηματογραφιστές ή καλλιτέχνες για να φτιάξουν τα πιο πρωτοποριακά πράγματα. Αξίζει παρατήρησης το γεγονός της ανεπτυγμένης κοινωνικής και πολιτικής συνειδητοποίησης που συναντούμε στον σύγχρονο κόσμο. Από το True Stories υπογραμμίζεται πως το μεγαλύτερο μέρος από τα όσα αλληλίζουν σήμερα στο χώρο των οπτικοακουστικών ακόμη δεν έχουν ανακαλυφθεί. Πέρα από ταινίες το πρόγραμμα «αληθινές ιστορίες» περιέχει εγκαταστάσεις και video art από κινηματογραφιστές και λοιπούς καλλιτέχνες. Έτσι αναμειγνύονται ταινίες μεγάλου και μικρού μήκους, ντοκιμαντέρ και εκθέσεις. Δηλαδή, το πεδίο του κινηματογράφου διευρύνεται. Δείγματα αυτής της διεύρυνσης είναι ταινίες όπως το 10 του Αμπάς Κιαροστάμι. Έτσι, οι σύγχρονες τέχνες, η φωτογραφία και ο κινηματογράφος συναντιούνται πια ξεκάθαρα.

προτίθενται να τις υλοποιήσουν. Οι προτάσεις μπορεί να είναι σε οποιοδήποτε στάδιο παραγωγής αρκεί να είναι πρόσφατες και να μην έχουν εξαντληθεί όλες τις πιθανότητες χρηματοδότησης, δηλαδή να είναι ελπιδοφόρες. Η Cinemart στέλνει τις προτάσεις σε περίπου 700 πιθανούς χρηματοδότες. Επικοινωνητικές συναντήσεις μπορούν να συμβούν τόσο επίσημα όσο και ανεπίσημα στη διάρκεια του Φεστιβάλ. Μέλη της συμβουλευτικής επιτροπής της Cinemart είναι εταιρίες διανομής απ'όλο τον κόσμο. 45 προτάσεις ταινιών επιλέχθηκαν για την 20η cinemart. Σύμφωνα με τους οργανωτές: «με τόσες πολλές προτάσεις που στάλθηκαν για επιλογή, υπήρχαν με ταξύ αυτών ειδικά από την ευρώπη πολλές πολύ καλές, συναντήσαμε δυσκολίες για να κάνουμε την τελική επιλογή.» Στη cinemart συμμετέχουν σκηνοθέτες των οποίων η δουλειά είναι ήδη αναγνωρισμένη δίπλα σε πρωτοεμφανιζόμενους. Ο γάλλος σκηνοθέτης

Παντού υπάρχει ένας Μύθος!

ΧΩΡΗΓΟΣ 43°

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
www.filmfestival.gr

ΕΦΕΥΡΕΤΕΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ

RENAULT MEGANE

STAR CAR

Κέρδισε με 5 αστέρια την υψηλότερη διάκριση στα crash tests ασφαλείας του EURO NCAP και το προνόμιο να είναι το ασφαλέστερο αυτοκίνητο στην κατηγορία του. Συγχρόνως ανακηρύχθηκε "Αυτοκίνητο της χρονιάς 2003" από 58 δημοσιογράφους που εκπροσωπούν 22 Ευρωπαϊκές χώρες.

www.renault.gr

www.euroncap.com

Το Ασφαλέστερο στην κατηγορία του

Η Renault συνιστά **elf**

BBDO
ATHENS

Αυτοκίνητο της
χρονιάς 2003

Εκπομπές CO₂ (gr/km) 161 - 163, κατανάλωση (lt/100 km) εντός πόλης 8,8 - 9,1, εκτός πόλης 5,4 - 5,7, μικτός κύκλος 6,7 - 6,8

Ρωτήστε μας για το Κέντρο Ασφαλούς Οδήγησης SAFETRACK. Τηλ.: 210 - 9792625. Website: www.4tsafetrack.gr

